

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: علی کاظمی- ایران

۱۶ اگست ۲۰۱۷

ضرورت پشتیبانی از مبارزات کارگران فولاد اهواز

حدود پانصد نفر از جمعیت ۴ هزار نفری کارگران گروه ملی صنعتی فولاد اهواز، چندین روز پیاپی است که معابر و خیابان های شهر اهواز را به صحنه اعتراضات خود تبدیل کرده اند. آنان پس از آن که در مقابل اعتراض و اعتصاب یک هفته ئی شان در محیط کارخانه با بی اعتنائی و عدم پاسخگویی مدیران و کارفرمای این واحد صنعتی و تمرد و سرپیچی کارفرما و مدیران از پرداخت مطالباتشان روبه رو شدند، تصمیم گرفتند در محلات شهر اهواز اعتراض خود را انعکاس دهند.

کارگران معترض گروه ملی فولاد ابتداء مقابل بانک ملی شعبه امانیه را، که نزدیک فلکه ساعت است، برای نمایش اعتراض خود برگزیدند (زیرا بانک ملی مالک اصلی این شرکت است). روز بعد مقابل بانک ملی مرکزی و شعبه آزادگان، اول خیابان ۲۴ متری و روز سوم در چهار راه نادری، مرکز شهر راه پیمائی کردند. در ادامه این اعتراضات تصمیم گرفتند در مصلاهی اهواز، که محل تجمع و تردد گروه های مختلف مردم است گرد هم آیند و با برافراشتن بنر و پخش دست نوشته های افشاگرانه خواست های به حق خود را بار دیگر اعلام کنند و مردم را از وضعیت خود آگاه سازند. کارگران گروه ملی صنعتی فولاد اهواز حداقل ۴ ماه است که مزد دریافت نکرده اند و علاوه بر آن سایر مطالبات و مزایای شغلی از جمله حق بیمه آنها پرداخت نشده است. هر کارگر حداقل پنج میلیون تومان بستان کار است. آنان در حال حاضر از تمدید اعتبار دفترچه بیمه نیز محرومند.

گروه ملی صنعتی فولاد ایران از مجموعه کارخانه های جانبی صنایع فولاد اهواز است. صنایع فولاد در کنار کارخانه صنعتی ذوب آهن و صنایع مس ایران، از مراکز صنعتی زیربنائی و صنعت مادر، در رشته صنعت ذوب و شمش و تولید محصولات فولادی و آهن محسوب می شود. این صنایع به دلیل سود دهی سرشار همواره مورد طمع سرمایه داران بخش خصوصی و دولتی بوده اند. به دلیل همین سود دهی و تولید ارزش اضافی در سطح بالا است که این صنایع با هزاران کارگر مثل "گوشت قربانی" با خصوصی سازی بین سرمایه داران و رانت خواران دست به دست می شود. در این میان، ۴ هزار کارگر سال هاست زیر سخت ترین مناسبات ظالمانه سرمایه داری در کنار کوره های ذوب فلز و ریخته گری و ساخت قالب های صنعتی و خط تولید تیر آهن، نشی، میل گرد و سایر محصولات فلزی به کار طاقت فرسا مشغول اند. از استثمار کار همین کارگران سود های نجومی نصیب باند منصور آریا و سایر اختلاس گران و در حال حاضر بانک ملی می شود. حال با تصمیم کارفرما، یعنی دولت، (چون بانک ملی متعلق به دولت است) کارگران

از دریافت چندین ماه مزدشان محروم شده اند! لازم است گفته شود که در زمان جنگ ایران و عراق، نهادهای پیش برنده جنگ بخشی از همین واحد های صنعتی با همین کارگران را به خدمت جبهه و جنگ درآورده بودند. این روند چپاولگری و به یغما بردن مزد و حقوق کارگران را در گوشه ای دیگر از خورستان، در شرکت توسعه نیشکر هفت تپه نیز شاهدیم. دیدیم که چگونه کارگران نیشکر هفت تپه برای احقاق حقوق خود، که از سوی بخش دیگری از سرمایه داران بخش خصوصی بلعیده شده است، اقدام به اعتراض و اعتصاب و مسدود کردن جاده ترانزیتی اهواز به اندیمشک کردند. کارگران مبارز گروه ملی صنعتی فولاد اهواز، با الهام از مبارزه بخش های دیگر طبقه کارگر همانند نیشکر هفت تپه، راه دست یابی به مزد و حقوق خود را اعتراض خیابانی و حضور در مراکز پر جمعیت شهر و کسب حمایت از سوی شهروندان زحمت کش انتخاب کرده اند. ارتقای مبارزات کارگران از اعتراض و اعتصاب در محل کارخانه، به تحصن و راه پیمایی اعتراضی در مرکز شهر، نشان می دهد که کارگران حداقل در این دو بخش از صنایع خورستان مانند کارگران شرکت هپکو در اراک اعتراض خیابانی را انتخاب کرده اند. انتخاب مبارزه خیابانی و انعکاس اعتراض کارگران برای گرفتن مطالبات خود در مراکز پر جمعیت شهر یکی از روش های جلب افکار عمومی و مورد حمایت قرار گرفتن از سوی توده های مردم می باشد. اما این اعتراضات هنگامی موفق تر خواهند بود که کارگران در واحدهای صنعتی مختلف پشتیبان مبارزه یک دیگر باشند و اتحاد و همبستگی طبقاتی خود را در چندین کارخانه و یا حداقل در یک رشته صنعتی به نمایش بگذارند.

شرط پیروزی کارگران گروه ملی فولاد اهواز همراهی و پشتیبانی سایر کارگران در کارخانه لوله سازی، درکارخانه نورد کاویان، در ملی حفاری، در شهرداری ها، در شرکت توسعه نیشکر هفت تپه، در پتروشیمی ها، در پروژه های پارس جنوبی، در شرکت گاز و شرکت نفت است. زیرا کارگران این واحدهای صنعتی دارای همین خواست ها هستند و از عدم دست یابی به همین خواست ها رنج می برند. طبقه کارگر در مبارزه برای به دست آوردن مطالبات خود، لازم است که در هیأت یک طبقه دارای انسجام و آگاهی از مبارزه طبقاتی، حضور داشته باشد. طبقه کارگر باید با سیاست مستقل و سازمان های مستقل خود وارد عمل، به ویژه وارد میدان مبارزه سیاسی شود. این طبقه در مبارزه خود به ضد نظام سرمایه داری باید بتواند حلقه اتحاد طبقاتی خود را گسترده تر کند و وسیع ترین توده های مردم را به گرد خواست هائی که منافع مشترک آنهاست متحد کند. طبقه کارگر باید آگاهی و چشم انداز روشنی از مطالبات و اهداف آینده خود داشته باشد و این آگاهی و چشم انداز و راه دست یابی بدان را به توده های وسیع مردم نشان دهد.

کارگران پروژه های پارس جنوبی

فعالان کارگری جنوب

فعالان کارگری شوش و اندیمشک

کارگران پتروشیمی های منطقه ماهشهر و بندر امام

جمعی از کارگران محور تهران - کرج

مرداد [اسد] ۱۳۹۶